

אניני מציני מזהירה

מלוקט מספר

'מתיקות התורה'

מוסר השכל ולקח טוב ואמרות חיוזק הנלמדים מתוך פרשיות התורה מלוקטים מפי סופרים וספרים ככתבם וכלשונם

פרשת בלק - גליון לא

עם המכסה את העיניים מהסתכלות אסורה

הָנָה עִם יֵצֵא מִיִּצְרָיִם הָנָה כָּסָה אֶת עֵינֵי הָאָרֶץ (כב, ה).
שמעתי פעם מר' משה מידנר זצ"ל במוצש"ק שהיתה
בדיחא דעתיה, ואמר בדרך צחות עה"פ הנה עם יצא
ממצרים הנה כסה את עין הארץ, שהתפלאו לחדשות
מקורב באו, שהופיע איזה עם המכסה את העינים, וטוען
שאסור בכלל להסתכל.

נתיבות שלום [סלונים] קובץ שיחות, עמוד טו, הובא באוצרותיהם של צדיקים

והא דרמז לו מצוה זו ולא אחת משאר מצות. יש לומר
דגבי רגלים כתיב (שמות לד, כג) שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך, ודרשו רבותינו זכרונם לברכה (חגיגה ב, א)
יראה יראה כשם שבא לראות [כך בא לראות], ואמר לו
המלאך (פסוק לב) אתה בא לעקור האומה מן העולם
שהקדוש ברוך הוא רוצה לראות אותם שלש פעמים בשנה,
ודבר זה היאך יקום אם אתה מאבדם מן העולם.

שפתי חכמים

אתה בא לעקור מן העולם אומה כזו שהקב"ה רוצה
לראות אותה שלש פעמים בשנה

זֶה שֵׁשׁ רָגְלַיִם (כב, כח). רמז לו, אתה מבקש לעקור אומה,
החוגגת שלש רגלים בשנה (תנחומא ט; הובא ברש"י):

ארה לי 'עקב', מי מנה עפר 'עקב', לא הביט און ב'עקב',
לא נחש ב'עקב', מה טובו אהליך 'עקב'

לָכֵן אָרָה לִי יַעֲקֹב (כג, ז). הלב שמחה ז"ל אמר, בלעם
דבריו ביקש בכל פעם לתפוס ולהטפל ליעקב אבינו

עובדות וסיפורי צדיקים

הקב"ה משלם למי שמצער את הבריות, ואף המצער בעלי חיים

וְאִתָּה הִתִּייתִי (כב, לג). מפני שדיברה והוכיחתך ולא יכולת לעמוד בתוכחתה, הרגתיה, שלא יאמרו זו היא שסלקה את בלעם
בתוכחתה ולא יכול להשיב, שחס המקום על כבוד הבריות (רש"י):

ובא וראה, המצער הבריות הרי הוא מכניס עצמו בסכנות גדולות, ואף המצער את הבהמה חיה ועוף, יש לו עונש, כי אין שום
דבר שאין לו מזל, והמזל של המצטער מקטרג עליו, ומכל שכן שיש לאדם עונש גדול המצער תלמיד חכם.

בוא וראה מה שהביא בעל החרדים באיש חשוב תם וישר, שנתאכסן אצלו הקדוש האר"י ז"ל, ועשה לו כבוד גדול, טרם נסיעתו של
אותו איש הקדוש האר"י ז"ל אמר לו, מה הגמול אשר אשלם לך בעד החיבה הגדולה שהראית לי, ואני מוכן לתשלום גמולך
הטירחה שטרחת בשבילי, והשיב לו הבעל הבית שהיו לו בנים, ואחר כך נעשית אשתו עקרה, אולי ימציא לו תרופה לאשתו כבראשונה.

והשיב לו האר"י ז"ל ענין הסיבה שנעשית עבור הסיבה ההיא עקרה, וגילה לו ואמר לו, הנה ידוע לך שהיה סולם קטן עומד בביתך
שהיו התרנגולים קטנים עולים ויורדים בו לשותות מים בכלי של מים אשר היה סמוך לסולם, והיו שותים ומרוים צמאונם.

ופעם אחת אמרה אשתך להמשרתת שתסיר הסולם משם, אף כי לא היתה כוונתה לצער את התרנגולים כי אם מטעם אחר להיות
הבית נקי, ומאז אשר הוסר הסולם יש להתרנגולים צער גדול שאינם יכולים להתרנגולים לפרוח, כי היו עדיין קטנים וסבלו

ע"ה, לכה ארה לי יעקב, מי מנה עפר יעקב, לא הביט און ביעקב, כי לא נחש ביעקב, מה טובו אהליך יעקב, ואפשר בדרך צחות עפ"י שאמרו ז"ל דבלעם זה לבן הארמי, והוא מאז ומתמיד נטפל ליעקב אבינו ע"ה להרע לו.

ליקוטי יהודה

ברגע שזועם, אף שגומר אח"כ, חלה הקללה ע"ש, וכ"ש במדה טובה מרובה וכו', וע"ז הוסיפו צדיקים ואמרו, דכיון דכל עסקם הוא הכנה לתפילה, חשיב זה כאילו התחילו להתפלל בזמן תפילה, ולפי האמור יש מקור גדול לזה.

ארץ צבי [קאזיגלוב] ח"ב, שבת ט, ב, עמוד קעא

אם התחיל את תפילתו קודם הזמן, אף שגמר לאחר הזמן, נחשב כתפילה בזמנה

מָה אָקב לֹא קָבַה אֵל וּמָה אָזְעָם לֹא זָעַם ד' (כג, ח). ואם תאמר מה היה יכול לומר בשעת רגע, יש לומר, 'כלם'. אי נמי, מאחר שהיה מתחיל קללתו באותה שעה היה מזיק אפילו לאחר כן (תוספות ברכות ז, א):

מאימתי התחלת תפילתך וכו', (שבת ט, ב), מינה נשמע דהכנה לדבר חשוב כגוף הדבר עצמו, ומזה י"ל מקור מה שאומרים צדיקים ז"ל הטעם על שמאחרין זמן התפילה בשחרית, ואיתא ע"ז בשם היהודי הק' מפרשיסחא ז"ל שאמר, דכיון שהאדם התחיל את תפילתו קודם הזמן, אף שגמר לאחר הזמן, חשיב כתפילה בזמנה, והביא ראיה מתוס' (ברכות ז, א) ד"ה שאלמלי וכו' שאם מתחיל לקלל

בלק רצה לקלל את קל"ב ימי הרחמים, והקב"ה הפכם לברכה, והפך את רכ"ב ימי הדין לרחמים

לְקַב אֵיבִי לְשִׁחְתִּיךָ וְהִנֵּה בְּרַכְתָּ בְּרַךְ (כג, יא). שמעתי בשם גאון קדוש אחד מדבר, ע"פ מה דאיתא בחדסד לאברהם, כי בשנה פשוטה יש שנ"ד ימים, רכ"ב ימים אומרים בהם תחנון, והמה ימי הדין, וקל"ב ימים אין אומרים בהם תחנון, והם ימי רחמים ורצון, יעוין שם ע"פ הסוד.

והנה אמחז"ל (סנהדרין קה, ב) כל בישא שיכולין לכיון בבלעם ובלק יכולין לחשוב ולחשוד אותם, ומברכתו של אותו רשע ניכר מה היה בלבו לקלל ההיפך מהברכה, ועל פי זה יש לומר שבלק רצה שקל"ב ימים ימי רחמים ורצון יקלל להשליט בהם חלילה מדת הדין, ורכ"ב

עובדות וסיפורי צדיקים

צמאון גדול ועלתה צפצופם לפני הקדוש ברוך הוא המרחם על כל מעשיו, ועל ידי זה נגזר עליה להיות עקרה, והחזיר הבעל הבית הסולם למקום הראשון, וה' נתן לה הריון וחזרה ללדת כבראשונה.

הרי לך כי השם יתברך פוקד ומשגיח על כל בריה ברוב רחמיו וחסדיו, ומשלם להמצערים את הבריות, ועל הכל צריך האדם ליתן דין וחשבון, ואם כן צריך לזהר שלא לצער את חבריו בחינם.

קב הישר, פרק ז

מחנותיו של גוג עתידים לערוך מלחמה בישראל ויפלו פגריהם כולם לפני משיח

יְקָם שְׂכָם מִיִּשְׂרָאֵל וגו' [תק"ק ב' ב' ש' (כד, יז)]. כאשר ימלוך מלך חזק מבית יעקב ויגדל משיח ושבת חזק מישראל, ויהרוג שרי מואב, וירוקן כל בניו של ש' מחנותיו של גוג שעתידים לערוך מלחמה בישראל, ויפלו פגריהם כולם לפניו (תרגום יונתן, בתרגום ללה"ק):

אמונה וציפיה אמיתית לגאולה היא כמו שהיה לזקה"ק בעל **ישמח משה** ז"ע, ולעוד צדיקים, אשר כל חדשי ניסן ותשרי, טרם שעלה על יצועו היה מזהיר את הגבאי שמיד כשמשיח יגיע יעוררו משנתו, ולפני השינה היה פושט מעליו רק את הבעקישטע [כדי שיוכל לברך בבוקר מלביש ערומים], ואת מנעליו [שיוכל לברך שעשה לי כל צרכי], כדי שיהיה מוכן במהירות ככל האפשר לילך לקראת משיח צדקנו, וכשהיה ישן במטתו היו צריכים לשמור שלא ירעישו ושלא יגיע שום קול לאזניו, כי הרבה פעמים היה יכול להתעורר אפילו כמה פעמים בלילה אחד כיון ששמע איזה קול והיה בטוח שזהו קול שופר של משיח, וכשהשיבו לו שזה קול סתם, היה נאנח מאד באמרו שיהיה בטוח שהנה זה בא.

כבר סיפרתי כמה פעמים, ומצוה לחזור עליו, שפעם בערב שבת המתין זקה"ק **הישמח משה** לחתנו הרה"ק **האריה דבי עילאי** ז"ע שהיה אמור לבוא אליו לשבת, וכיון שכל הדרכים היו אז בחזקת סכנה המתין לו זקה"ק בכליון עינים, כשנתאחר הזמן פנה זקה"ק ללכת למקוה ואמר למשמשו שתיכף כשחתנו יגיע יכנס אליו למקוה להודיעו על כך, ואכן בזמן ששהה זקה"ק במקוה הגיע לשם חתנו האריה דבי עילאי, והמשמש נכנס מיד למקוה ואמר שהוא בא.

ימים יניחם כמות שהם, אבל הקב"ה היפך הקללה לברכה והיה מברך הרכ"ב ימים שיהיו ימי רחמים ורצון, וקל"ב ימים ימי רצון הניח כמו שהם, וזה לק"ב בגמטריא קל"ב לקחתך, ועתה ברכת בר"ך הרכ"ב ימים וק"ל.

תורת משה [חת"ס] בשם הגאון רבי עקיבא איגר

כפי מה שאדם מסתכל על חברו בעין טובה, כך מסתכלים עליו גם כן בשמים בעין טובה

וּמִי יִתֵּן פֶּלַע עַם ה' גְּבִיָּאִים (יא, כט). כפי מה שאדם מסתכל על חברו בעין טובה, כך מסתכלים עליו ג"כ בשמים בעין טובה.

אמרי אמת, ראש השנה, תר"ע

היתה מתפללת שביום החופה ירדו גשמים

וַיִּשְׂא בָרָעַם אֶת עֵינָיו (כד, ב). בקש להכניס בהם עין רעה (רש"י):

בכל השמחות שהיו אצל נכדי רביה"ק האמרי חיים זצ"ל, דאגה הרבנית הצדקת ע"ה להכניס לכיסו שיני שום, כסגולה נגד עין רעה.

סיפר האמרי חיים שהרבנית ציפורה ע"ה, א"ח של האמרי ברוך זצ"ל, מיד כשהיו גומרים שידוך לאחד מצאצאיה, היתה מתחילה להתפלל ולומר תהילים שביום החופה ירדו גשמים.

נעימות החיים, עמוד רסב

בכל העברות לא ראיתי כהנה לרוע כמו מדבר בבית הכנסת

מֶה פָּבוּ אֶהְיֶיךָ יַעֲקֹב (כד, ה). להיות שרבים דשו ועברו ושנו ושלשו זו העבירה ונעשית להם כהיתר, על כן נעתיק לשון הזוהר הק' בזה (פרשת תרומה דף קלא ע"ב) שכותב שמי שמדבר בבית הכנסת אין לו חלק באלקי ישראל רחמנא ליצלן, וכאשר יראה האדם ההפלגה הגדולה שהפליגו התנאים הקדושים עליהם השלום בחומר זה החטא, אולי ישמור לפיו מחסום ליראת עונשו לכבוד שם קדשו יתברך, ושמור פיו ולשונו שומר מצרה נפשו וגו',

והאלוקים [לשון שבועה] בכל העברות לא ראיתי כהנה לרוע. יש נוהלין [לאבי השלה"ק] אוהרת התפילה, הגה"ה יב

ע"י דיבורים בטלים בקול בבית הכנסת לאחר התפילה מגרשים את השכינה משם

מֶה פָּבוּ אֶהְיֶיךָ יַעֲקֹב (כד, ה). ואפילו הוא לאחר התפילה עדיין הקדושה שורה שם, ומאן דמגביה קולו אז בדברים שאינם שייכים לתפילה ולשבח השי"ת, הרי הוא נוהג בזיון בקדושתו ית', ומגרש השכינה משם, ואוי לעבד שמגרש את רבו מביתו, ועליו השכינה צועקת וקובלת 'נתנני ה' בידי לא אוכל קום' (איכה א, יד), ואז נאמר עליה ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה (בראשית ח, ט), אין לה דירת מנוחה בעת גלותא כי אם בבית הכנסת שבישראל, ובעבור שוטה חסר דעה זה שנותן קולו בבית הכנסת כבבית טרטיאות שלהם בדברים בטלים שלו, מוכרחת השכינה לנוד ולהתגרש, אולי לו ואוי לנפשו, עליו נאמר בן כסיל תוגת אמו (משלי י, א), וענשו רח"ל גם הוא יבוא בידי אכזרים, אשר לא ימצא מנוחה ומרגוע לנפשו, רחמנא לישזבן מעונשא דלהון, לכן בעל נפש יחוש לעצמו, ואז תאיר נשמתו באור החיים אמן סלה.

אור צדיקים, [מתלמידי האר"י הק"ן] עמוד העבודה, פרק יב

בעון זה יש פתחון פה להשטן לקטרג יותר מהכל, כי העכו"ם בעת תפלתם עומדים באימה וביראה

מֶה פָּבוּ אֶהְיֶיךָ יַעֲקֹב (כד, ה). ובעונותינו הרבים על עון זה יש פתחון פה להשטן לקטרג יותר מעל כל עבירות, מחמת שבעונותינו הרבים העכו"ם בעת תפלתם עומדים באימה וביראה וכורעים על ברכיהם באימה ופחד, וכפיהם פרושה לאלהיהם, מעשה ידי אדם אשר לא יראו ולא ישמעו, ואנחנו העומדים לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה חי וקים רם ונשא יתברך שמו ויתעלה זכרו לנצח, וכל ברואי מעלה ומטה אווזים חיל ורעדה ורתת בפניו כי נורא הוא, וכמה יש לנו לעמוד לפניו באימה וביראה ופחד, ואין לך קטרוג גדול מזה בעו"ה לאריכות הגלות.

דרך משה [הנספח לספר הגן] במאמר ליום כו

עובדות וסיפורי צדיקים

ויהי כששמע זקה"ק את המשמש אומר שהוא בא, שמח שמחה גדולה ובהתרגשות גדולה אמר, **ברוך השם, משיח כבר בא**, והכין את עצמו לצאת החוצה לקבל פני משיח, ואז אמר לו הגבאי כי חתנו הוא זה שהגיע, וזהו ציפיה לישועה באמת ובשלימות, ואפשר כי ציפיה הוא מלשון צופה, כאדם שצופה ומשקיף מחלון ביתו בבטחון גמור שמשיח צריך לבוא בכל רגע ממש.

שפע חיים, דרשות חורש"י, תשמ"א, בהר, עמ' תלא

הספר אשר יחזק אותך כל ימי הקעמפ

בחור יקר,

צאתכם ובואכם לשלום!

קח עמך 'צידה לדרך' לכל ימי הקעמפ את הספר הנפלא החדש

'מתיקות התורה'

במדבר – פרקי אבות

בין עצי היער ומראש הרדי קדם,
במקום מנוחת הנפש והרחבת
הדעת, רווה את נפשך הצמאה
בספר מתיקות התורה אשר ירומם
את רוחך, ויחזק את נפשך,
באמונת ה', תורה, תפילה,
אשרינו מה טוב חלקינו, חיבתן
של ישראל, יראת שמים,
מידות טובות, שמחה, חיזוק, שבת
קודש, חביבות המצוה, עין טובה

משולב עם הרבה
סיפורי צדיקים נפלאים ומחזקים

ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם